

Düşünceler geçiyor kafamdan ama toplayamıyorum.

Okuduklarından mı, okumadıklarından mı?

Strategy diye bir kitaba başladım. Uzunca bir kitaba benziyor. 1200 sayfa civarında. 50 sayfasını okumuşum. Henüz Perikles'in Peloponez savaşındaki rolünden gayrı pek önemli bir şey öğrenmedim. Bunun da ne kadar önemli olduğunu Allah bilir.

Bitirmek niyetinde misin?

İlginç bir kitaba benziyor. Strateji namına ne varsa, askeri, siyasi ve *biznis* konusunda, hepsini anlatmaya çalıştığını söylüyor. Sanırım yazarı bir askeri tarihçi. Askeri tarafı daha baskınmış o sebeple.

Hmm.

Yine de çok mu mühim? Zannetmiyorum. Tekrar bir roman okumak istemedim. Roman fazla iyi olunca yazmayı bırakıyorum.

Bu da yeni bahanen mi?

Evet. İş çok, çocukların biri gömleğimi emerken diğeri bacağımı ısıyor, işte eğitmek gereken iki personel var, yeni projeler var, araba sürerken Çince öğrenmeye çalışıyorum ve ona üşendiğim zamanlarda podcast dinliyordumdan sonra, yeni bahanem bu: Roman okuduğum için yazmak içimden gelmiyor. Düşünecek bir konu bulamıyorum.

Arasan bulursun belki. Etrafta vardır konular.

Tabii var. İnsanlar var yazılacak. *Çok önemli fikirler* var aktarılacak ancak bunların bir kısmı, tanıdığım insanların burada dedikodusunu yapmak gibi geleceği için, bir kısmı da önemini burada harcamak istemediğimden sırasını bekliyor. Uzun zaman bekliyor.

Bir arkadaş, bir arkadaşta şöyle demiş minvalli yazıların vardı bir zamanlar.

A, işte, artık sanırım biraz daha fazla sorumluluk hissediyorum insanları burada *parçalamadan* evvel. Gerçi yazıya konu olanların bazısı, okusa bile kendinden bahsettiğimi anlamaz, o kadar deforme ettiğim oluyor ancak şimdi, önceden almadığım bazı sorumluluklar alınca, biraz daha tereddüt bindi üzerime.

Zaman içinde azalır belki. Yeni korkular.

Belki azalır. Belki de azalmadığı için artık kurgu yazmaya başlarım. Kurgu gibi kurgu yani.

Hep istediğin tarzda.

Kurgu da bir yerden sonra keyif vermiyor. Gerçek dünyaya bağlı, onunla fazla ilgili, ondan kaçmak yerine mücadele etmeye, edemesem de kendimi mücadele ediyormuş gibi kandırmaya meyilli bir insancığım. Bir romancı olabilmek için, en azından iyi bir romancı, dünyadan zihnini düşünceni çekmen gerek. Bunu yapmak zor.

Belki bir *projeksiyon* bulursun. Yani, kurgu yazarken aslında kendini anlattığın bir şeyler.

Bunu da istemiyorum. Kötü bir roman olur. Romanın roman gibi yazılanını seviyorum. Deneme gibi, ahkam keser gibi, okurun kafasına vurur veya ona yol gösterir gibi romanları sevmiyorum.

Vuracaksam kendim vururum, aracı kullanmam diyorsun.

Evet, onun gibi.